

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Aratás.

Eljött a nagy nap, melylyel a természet megérlelte az emberiség mindennapi kenyerét. Csütörtökre virradó hajnalban ezer és ezer pengő kasza vágott bele nagy Magyarországon a kalászerdőbe s minket is immár csak napok választanak el attól, és a szép magyar föld lassankint egyesített asztallá alakul át.

Köröskörül, Isten szabad ege alatt a termékeny rónákon lázas előkészület moraja kél. Ezer és ezer szem aggódva vizsgálja a kék ég-boltot, hogy ennek szelíd, derült arculatából reményt merítsen s örökös aggályait egy napra elcsitítsa. És ha majd a munkástábor megteszi az első kaszavágást, a gazda a megkönnyebbülés sóhajával, hálatalten tekint végig a dőlten rendeken.

Pedig a mit maga előtt lát, az az övé, fáradságos munkájának becsülettel kiérdemelt díja; semmivel sem kevésbé az övé, mint a hogy tulajdona bármely szükségleti cikk annak, a ki azt a nyereség mathemaiikai bizonyosságával állítja elő. S hajh mégis mennyi meghiusult remény, aggodalom, kétség fűződik azokhoz a a buzaszemekhez, mik a földbe jutva, szálát éresztenek s az év háromnegyedének előreláthatatlan viszontagságai között végre megsokszorozzák magukat a beérett kalászokban.

Hányan nem értik meg ezeket a reményeket és aggályokat, hányan nem érzik az anyafölddel való megszakíthatatlan s örök közösségünket azok közül, a kik majd körül fogják ülni a terített asztalt. Hányan vannak, a kik pompa s fény magas igényeivel országra szóló terveket építenek erre a reményre, a melynek sokszor édes, sokszor nehéz, de mindig emésztő terhét egy pillanatig sem érezték. Gondolhatnak-e ezek arra, hogy a föld az egyedüli erőforrás s hogy az aratás ebből az erőforrásból most néhány hét alatt, az ország egész évi államháztartási költségeit biztosítja? S gondolhatunk-e arra, hogy ez az erőforrás milyen érzékeny? Fáj neki a rossz politika, fáj az önző spekuláció s a szűz leány hamvas arca nem lehet érzékenyebb az időjárás viszontagságai iránt, mint ez. Itt, ebben az országban a gabona 10 krnyi árcsökkenése mintegy öt millió forint értékvesztést jelent, a mi körülbelül annyi, mintha ugyanannyi másfél száz millió forint vagy ezzel egyenértékű munka teljesen gyümölcsözés nélkül maradna, holott a börze időjárásban ilyen különbözések még csak egy apró jégverésnek felelnek meg. S ott van azután a politikai időjárás, melyet Kelet felől figyelünk meg, a honnan állandó ködgomolyag hömpölyög felénk; mellünkre ül, reményeinket elszínteleníti, s értékünket lenyomja. S ott van végre a nagy természet, mely egy pillanatában elveheti azt, amit jókedvében adott.

Mikor végig süvölt fölöttünk a zivatar, vagy fehér menykövek hullanak reánk az egek haragjából; fagy dermedti meg a föld kérégt, vagy hosszú szárazság szivja ki életerejét: gondolnak-e arra, hogy ilyenkor százezrek semmisülnek meg; gondolnak-e azokra, a kik reményvesztetten állanak megsemmisült értékük rom-

jain; elodáz-e a társadalom csak egyetlen napi feladatot is, hogy pillanatra megálljon mellettünk; elengedi-e csak egyetlen intézményét is a vagy, jog s kényelem biztosítékainak a melyek a közös teherviselés elvén épültek fel; és védelmébe fogadja-e valaki a károsultat, legalább annyira, hogy becsületes tőkénének és munkájának kénytelen kockázata révén egész egzisztenciájá meg ne rendüljön?

Nem, mindezekből semmi sem történik. A gazda dolgozik, örökös, virraszt. Ha fel tudja teríteni az asztalt, leül egyfelől az állam, másfelől a társadalom s kielégítik a maguk soha meg nem romló jó étvágját.

Ha pedig a teríték nem sikerül, akkor a vendégek elküldik maguk helyett az adóleengedés irgalom-morzsaát. Ám azt, hogy a teríték fogyatékos, szegényes s a gazda szűk igényeit is alig-alig fedezi, azt már észre nem veszik; csak részüket vehessék ki a vendégek, végtelen közömbös elöttük ez a fogyatékos, összes okaival és összes következményeivel együtt.

Mit érdekli őket, ha egy rossz aratás összes balkövetkezményei egyetlen osztályra hárulnak át, hisz a föld jövőre is megmarad. Az adóalap megmarad, de az egyén elvész. Két-három kudarc s elvész a hajléka is. Összetörik, elpusztul, otthontalanává válik. Neki, ki hosszú éveken át elül dolgozott, a közteher-viselés szolgálatában, nincs biztosítéka, nincs törvénye arra, hogy a haza s az emberiség érdekében szenvedett kockázat miatt legalább a tüzhely melegét ne vonhassák el tőle.

Azért nagy napok előtt állunk, határállomás a bizonytalanság mesgyéjén, mint utolsó fordulat a természet kocka vetésében.

Jó Isten, a ki ismerője vagy az emberi bajoknak, meghiusult reményeknek, fennakadt számításnak, önhibátlan nyomornak fájdalmait mérni tudod, egyedüli, a kinek gondosságában még bizni tudunk. Te légy kegyelmes hozzánk s adj hasznos és sikerdus aratást a magyar gazdáknak!

Belföld.

Gazdasági programmunk előkészítése.

Ha Ausztria azt képzelte, hogy a gyűlölködés hangja, az intranzigens álláspontra helyezkedés nálunk megállítja a föld forgását, akkor csalódott, sőt beteljesült rajta azon példabeszéd, hogy aki szelet vet, vihart arat. Két évvel ezelőtt közgazdasági vezéregyéniségeink közül alig valaki, politikusainknak pedig csak kis csoportja hangoztatta a gazdasági közösség megszakitásának szükséges voltát, ma pedig alig van Magyarországon számottevő ember, aki nem volna meggyőződve arról, hogy ennek a szakításnak előbb-utóbb be kell következni. Most megkötöttük még egyszer a kiegyezést, de már azon tudatban tettük ezt, hogy a jármot, mely gazdasági tevékenységünket leköti, mielőbb le kell ráznunk és nem szabad többé az országot ama váltságnak kitennünk, melyet a közel négy év óta tartó kiegyezési tárgyalások most felidéztek.

Azonban az önálló gazdasági berendezkedés pusztá ohajtása nem illik a ma már gyakorlati célok elérésére törekvő magyar nemzethez, sőt óriási károkat okozhat, ha újból a különválás „lenni

vagy nem lenni“ kérdésével találjuk szemben magunkat. Volna csak Magyarországnak fejlődött ipara, számottevő külkereskedelme, minden irányban kiépített hitelszervezete, Ausztria bizonyosan nem merne velünk oly magas hangon beszélni. Odaát azonban jól tudják, hogy önálló gazdasági háztartás vezetésére még nem vagyunk teljesen berendezkedve; tudják, hogy rendkívüli áldozatokat igényelnének a szükségkép felállítandó gazdasági intézmények; tudják, hogy pénz dolgában meg vagyunk szorulva és hogy a magyar kereskedők mennyire le vannak kötve az osztrák áruhitelzőknek. Ezeket tudva, Ausztria kiméltelen hangon beszél és oly követeléseket állít fel, melyek a jog, törvény és igazság legelemibb követelményeinek sem felelnek meg.

Gazdasági jövőnk előkészítésére utalnak e tanulságok, mely munkálatoknak az a célja, hogy a gazdasági kapcsolatok előbb vagy utóbb bekövetkező széttréése minket készületlenül ne találjon. Erős munka vár a nemzetre ezen a téren. E munka sikerének leglényegesebb feltétele oly gazdasági program, melyet az összes tényezők teljes egyetértésben állítanak fel és melynek érdekében mindannyian vállalt erővel működünk.

E programnak főpontját az iparfejlesztésnek kell képezni, mert hiszen mindenki tudja, hogy Ausztriától azért kelle eddig is gazdaságilag függenünk, mert önálló, versenyképes iparunk nem volt és nincs jelenleg sem. Elöttünk fekszik az Országos iparegyesület egy kimutatása az állami kedvezményekben részesülő hazai iparvállalatokról és ezen vállalatok ohajtásairól. Lehetetlen számalmasabb képet képzelni, mint minőt ezen elaborátum hazai gyáripárunkról elénk állít. Mindenütt kezdetlenség, mindenütt a rendelkezésre álló erők csekélyisége és mindenütt hangoztatása annak, hogy az állami kedvezményeket fokozni kell, mert különben összeroskad a külföldi versenyyel szemben megállani alig képes ipar. A panaszok özönét hangoztatják a nagykereskedők is, kik kénytelenek osztrák ipartermékekkel tömni meg raktáraikat, mert a magyar ipar igen gyengén áll a verseny téren és megfelelő hitelt nyújtani nem képes. Az eddigi kormányok sem viselték eléggé szívükön a kereskedelem ügyét; a kereskedőt sújják aránylag a legmagasabb adók és a drága tarifák és ekként kereskedelmünk a hazai ipar termékeinek forgalomba hozása terén nem felelhet meg azon jogos igényeknek, melyek működéséhez fűződnek.

A mezőgazdasági érdekek szem előtt tartásának mi mindig erélyes szószólói voltunk, de hogy éppen csak is a mezőgazdaságot istápoljuk, az ipart és kereskedést pedig sorsára bizzuk, ez oly egyoldalúság, mely meg fogja magát hozsulni. Épp az a legfőbb ohajtása Ausztriának, hogy maradjunk mi csak mezőgazdasági ország, állandó vevői az osztrák iparnak és olcsó zöldpiacra Ausztriának, mert amíg ilyen ország maradunk, addig gazdasági önállóságra irányuló törekvéseinket Ausztria, teljes joggal, csak fenyegetőzésnek tekinti.

Gazdaságilag önálló ország csak az lehet, mely a gazdasági intézmények mindenikét oly fokra fejlesztette, hogy más országra nem szorul, szükségleteit minden téren a magából képes fedezni, sőt külföldön értékesíthető felesleget is termel. Az ily ország diktálhatja a kötendő kereskedelmi szerződésekbe felveendő feltételeket és a kedvezményekért legalább is hason értékű kedvezményeket vivhat ki. Gazdasági programmunk előkészítésének tehát ezen cél felé kell tartani és nem szabad továbbra is azon jelszavak után indulnunk, melyek egyoldalú cselekvés útjára terelnének. Mezőgazdaság, ipar, kereskedelem, hitelügy, közlekedés összehangzóan fejlesztendő és pedig oda fordítandó a legtöbb erő, hol a bástyák leggyengébbek.

Irodalom.

Szem és száj között. A magyar olvasóközön-ség páratlan rokonszenvvel fogadta *Beniczky-Bajza* Lenke regényeinek olcsó, füzetes kiadását. Ebben a vállalatban most újabb hat füzet jelent meg, többek között megkezdődik a kitünő írónő egy újabb regénye, ezzel a címmel: *Szem és száj között.* Ez a regény épen olyan vonzó, élvezetes olvasmány, mint Beniczkiné egyéb munkái, amelyeket a tiszta, derűs társadalmi képek kedvelői annyira megszerettek. Egy-egy füzet ára csak 15 kr. Előfizetheti 6 füzetre 90 kr., 10 füzetre 1 frt 50 kr.-jával. Kiadója Singer és Wolfner Budapesten, Andrassy-ut 10. sz.

A Magyar Anekdotalincskész füzetekben. Tóth Béla ötkötetes nagy munkája a „*Magyar Anekdotalincskész*” ugy a sajtó, mint az olvasóközön-ség részéről olyan fogadtatásban részesült, mely csaknem páratlan. Elismerik, hogy a humornak, az ötletgazdagságnak és a szórakozásnak kiapadhatlan forrása. A kiadók *Singer és Wolfner*, hogy a mű megszerzését mindenkire nézve lehetővé tegyék, füzetes kiadást rendeztek, melynek egyes füzet 25 krajczárjával kapható. Most jelent meg a 4–6. füzet. Ez is, épp úgy, mint a megelőzők és az utána következők, a kiadók (Budapest, Andrassy-ut 10.) valamint bármely hazai könyvkereskedés útján megszerezhetők. Előfizetheti 6 füzetre 1 frt 50 kr., 10 füzetre 2 frt 50 krajczárjával.

A legjobb utitárs. Vége az iskolaévek s most már a közön-ségnek mi sem akadályozza, hogy nyaralását megkezdhesse. Sok gondot ad, hogy az ember utaválóját jól megválassza, érte ezalatt nemcsak az anyagi, hanem a szellemi dolgokat is. A mindenütt egyformán tényező unalom ellen csak úgy lehet védekezni, ha szellemes utitársról gondoskodunk. Egy ilyen utitársat akarunk most a nyaralás kezdetén olvasóink figyelmébe ajánlani, a mely szórakoztat, mulattat és tanít is egyaránt. Ez a szellemi utitárs az „*Ország-Világ*” képes szépirodalmi hetilap, Magyarország legrégebbi, legdiszibb újsága. Új előfizetők a mellékletül adott illusztrált regény eddig megjelent részét díjtalanul kapják. Az „*Ország-Világ*” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a ki most félfévre előfizet, az karácsonykor megkapja a díszes kiállítású almonacht. A kiadóhivatal, mely Hold utca 7. sz. a. van, szivesen küld mutatvány-számot.

Új idők. Négy évi fennállása óta megvalósította az *Új idők* című illusztrált hetilap azt a programot, a mit megindulásakor maga elé tűzött. Jó barátja tanácsadója, szórakoztatója lett a magyar családnak, átvette és belevitte az új időbe a régi magyar családi élet tradícióit, hű tükrét adta a magyar irodalom és művészet fejlődésének, szemmel tartotta a külföld nevezetes eseményeit, mindig szílyt fektetett az aktuálisra, de mindenkifőlött magyar volt és marad szellemében és irányában. A viszony

mely közte és olvasói közt fejlődött olyan mint egy nagy család tagjai között: benső és meghitt. Minden olvasója tudja, hogy nemcsak szórakozást nyer kedvelt családi lapja révén, de tanácsot és utmutatást is. Az Új Időket melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe és hozzá tesszük még, ha nemcsak kvalitás dolgában kiváló, de olcsóságban is tulatesz bármely hasonló színvonalon álló illusztrált családi lapon. Előfizetési ára évfolyamra 2 frt, félfévre 4 frt. Ebbe az árba bele vannak tűzve azok a szép *mű-mellékletek* is, melyek időnkint a laphoz lesznek csatolva. A ki az Új Idők szellemével és előnyeivel meg akar ismerkedni, annak kívánataira a kiadóhivatal (Budapest, Andrassy-ut 10. szám) ingyen küld mutatvány-számot.

Ujdonságok.

A marosvásárhelyi itélőtábla új elnöke. A király *Ternovszky* Béla győri itélőtáblai tanácselnököt a marosvásárhelyi itélőtábla elnökévé nevezte ki.

25 éves jubileum. *Fankovich* Gyula és *Pálfy* Károly reáltanároknak ez évben mult 25 esztendeje annak, hogy a székelyudvarhelyi kir. áll. főreáliskolánál mint tanárok működnek. Ezt az alkalmat arra használta fel az említett intézet tanári kara, hogy a jubiléumokat egy-egy emlék-albummal lepte meg; 28-án este a Budapest-szállóba pedig társas vacsorára gyűltek össze, hol az ünnepeket számos toaszttal köszöntötték föl s a kedélyes társaság késő éjjelig maradt együtt a legvidámabb hangulatban.

Áthelyezés. A kultuszminister Pauerné *Lazarics* Kornélia parajdi áll. el. iskolai tanítónőt Gyöngyösré áthelyezte.

Hollaki főispán fogadtatása. A *Hollaki* főispán fogadására kiküldött szűkebbkörű bizottság a sorrendet következőleg állapította meg: *július hó 5-én:* 1. Fogadtatás a héjasfalvi állomáson *Gálffy* Kálmán főszolgabíró által. 2. Fogadtatás Székely-Keresztúron a város és vidéke lakossága részéről *Gombos* Sámuel által. 3. Fogadtatás a bögözi állomáson dr. *Demeter* Lőrincz főszolgabíró által. 4. Fogadtatás a székelyudvarhelyi állomáson a város közön-sége nevében dr. *Gyarmathy* Dezső polgármester által. 5. Diszbevonulás az indóháztól a vármegye házához. 6. A vármegye ház disztermében a vármegye közön-sége nevében fogadja *Jakab* Gyula alispán. 7. A Budapest-szállóba éttermében este 8 órakor ismerkedési estély. *Július 6-án:* 8. Diszkozyülés d. e. 10 órakor a vármegye ház nagytermében a következő tárgysorozattal: a) Belügyminister urnak idei 3110. eln. sz. a. leirata, melyben gr. *Haller* Jánosnak felmentése és *Hollaki*

Arthur főispánna való kinevezéséről értesít; b) gróf *Haller* János volt főispán bucsu irata; c) *Hollaki* Arthur főispán eskületele és székfoglalója; d) főispánt üdvözli a törvényhatósági bizottság nevében dr. *Daniel* Gábor megyebizottsági tag. 9. A tisztelgő küldöttségek fogadtatása a vármegye ház kistermében. 10. Beiktatási ebéd a főreáliskola tornacsarnokában d. u. 2 órakor. 11. Fáklyás-zene a főispánnak, a vármegye ház előtt estéli 8 órakor.

A megyék új beosztása. A magyar nyelv és a magyar állameszme ellen a legutóbbi időben mind sürűbben nyilvánult nemzeti támadások következtében különösen az erdélyrészi képviselők körében mindinkább foglalkoznak a Királyhágon inneni megyék új beosztásával. A lakosság nyelvviszonyai számárányának megfelelőbb beosztása a törvényhatóságoknak az általános közigazgatási érdek szempontjából is szükségesnek mutatkozik, a kormánynek azonban még nem volt alkalma a kérdéssel szemben állást foglalni, mivel a megyék esetleges új beosztása és kikerekítése csakis az általános közigazgatási reformmal egyidejűleg lesz keresztül vihető.

Hiteles mérték. A vendéglőkben és kocsmákban a bort, sört s egyéb szeszes italokat ez év július hó 1-étől csakis hitelesített koronabélyeggel ellátott palackokban, illetőleg poharakban szabad kimérni. Figyelmeztetjük tehát az érdekelteket, hogy magukat ilyen koronabélyeggel ellátott palackokkal, illetőleg poharakkal lássák el, mert a szabálytalan edények használhatatlanná váltak. Elkobzáson kívül meg is fognak bírságotlatni. A meglévket és újakat a rendőrségnél lehet hitelesíttetni.

Diplomás kisasszonyok. A mig Londonban a világ összes országainak asszonyai összgyűltek kongresszusozni, hogy saját tevékenységük módjának tisztába hozatalával és szervezkedésükkel általános érdekeiket és némely más fontos kérdésben való állásfoglalásukat körvonalozzák és kiküzdjék, addig itt nálunk is, a szép Magyarországon, ugyancsak sietnek a szülők, hogy lányukat hol szükségből, számításból, talán biuságból: tanítónőknek képezék ki; a miben tagadhatatlan a férjhezmeneteltől való függetlenítés gondolata lett az utóbbi időben olyan erős, hogy légió számra küldik a jövő anyáit a jövő gyermekei számára tanítónőknek. Tehát a nőkérdés minálunk is kezd irányt venni s a világműveltségben egyre erősebb az áramlat, mely a nőknek jogokat biztosít, azonban a férfakkal való egyenlőség eszméje nem birt természetes léttel s legfőbb mint uttörő volt hasznos. Kétségkívül igen helyes, de szükséges is, hogy a létfenntartásnak összes ágazatai megnyíltak a nők előtt, de tagadhatatlan az is, hogy az ilyen formán meg-

Egy holttest...

Elszöktem a nagy város zajából. Kijöttem a nagy pusztaságra, ide a Duna mellé, a hol távol a nagy város vásári zsivajától, a lélek megnyugszik. A hol nem látok sáppadt arczu embereket, ideges, lármás, mozgalmos életet, a hol a szabad természet méltóságos nyugalma látszik mindenütt. Ugy éreztem már, mintha az a nagy főváros összes kőhalmazai, óriási palotái, mind lelkemre neheztek volna s szinte megkönnyebbülten lélegzettem fel, a mikor az utolsó gyárképmény is eltűnt a külváros szegényes háza között. Nem láttam a ködös, nehéz levegőt, a mely bevonja egész nyáron a nagyvárost s reánehedzik az ember mellére, fullasztó melegével.

Épen jókor. A hajnal harcát láttam az éjjel, a mint a sötét éj lassan kimulik s a diadalmas hajnal úti fel fényét. Távol a ködbe veszön Visegrád romja látszik, messzebb, alig kivehetőn, az esztergomi székesegyház magas tornya, de ezeket már alig bírja kivenni szemem. Inkább sejtem, hogy azok ott a messziségben azok, mint tudom. De itt körülöttem semmi zaj, semmi nesz, csupán a Duna lassu loccsanását hallom, amint a homokos parthoz hozzáütődik.

Az égen halvány fény húzódik végig, áttörve a sötét éj fátyolát s lassan derengni kezd s titkos homály száll a földre. A Duna mellett a vizpárák szürkés felhője vonja be a hajlandozó fűzfákat. A messziségben már lassan kezd a fény terjedni s a természet is megmozdul. Lassan ébrednek. A fák lombjai susogni kezdenek, egy gyenge szellő játszadozik a dús lombokkal. A lekaszált fűvön apró ezer gyöngyszem látszik, mintha beszórták volna az egész természetet az éj szellemei drága gyöngyökkel. A vizpárakon keresztül is észre lehet venni fényöket. Távolról valami hangot hallok. Az esztergomi bazilikában hajnalra harangoznak. Milyen jól hallszik a reggeli tiszta levegőben! Már mind többet látok, s

a levegőben a réti virágok bódító illatát érzem, — szinte megszédülök bele. A pipacs mintha integetne harmatos piros fejével, s a nagy színes virágok is meghajolnak a szellő érintésére. A víz színén néha nagy csobbanást hallok, — valami fúrge hal ütötte fel fejét.

Lassan mindinkább feljebb húzódik a szürke fény s keleten megjelen egy gyenge rózsaszín sáv a hegyek ormai felett: a hajnal pirja ez. Most már a madarak is megmozdulnak. Egy sötét holló a szénarakáról lassu szárnymozgatással a sötét erdőnek tart, majd egy szárnyfordulatot tesz s átszap a víz felett a visegrádi romok felé. Kisérem szememmel mig el nem vesz a láthatár vonalán. A Duna mellett erdőben is ébrednek. A dalos kismadarak hangját lehet hallani, a gerle távoli bugását hozza erre a szél s a vadgalamb méla, tompa hangját, majd nagy szárnycsattanással ívalakban látom belecsapni a csere lombjai közé, a honnan a verebek valami ellenséget sejtve, ijedten repülnek széjjel. A víz felett a fecskék játszadoznak s szárnyaikkal végig szántják a Duna csillogó felületét. Távol, magasan, előre nyujtott nyakkal három vadréce repül. Egy róka, lombos farkát leeresztve, csendesesen lopja ki magát a sáté közül, s amint óvatosan körülnéz, megindul a sürű felé. A ravasz állat a víz mellett töltötte az éjszakát, bizonyosan libákról álmodozott, jó pecsenyéről. Egy ugrással eltűnik a cserjék között, már nem látom fehér vitorláját, — nesztelenül csap át a nagyobb erdő felé.

Mind világosabb lesz. A levegő megtisztul s az utolsó sötét fátyol is elszáll szemem elől. Egészen megvirradt. Messziről hallom a méla kolopot, bizonyosan reggeli itatásról hozza erre a szél. A Duna is mintha más szint vett volna fel, most világosabb szürkének látszik, nem oly haragos, mint éjszaka, s felületén sürű, de azért áttetsző köd uszkál.

A reggeli hűvös levegőt érzem, tele éltető erő-

vel, mintha gyorsabban lélegzelne az ember, olyan megkönnyebbülten érzem magam, és a mikor az utolsó sávok is elhuzódtak a földről, vörös fényt látok keleten. Mint terjed a biborpalást, s mind feljebb kerül, végre látom felkelni a napot. Arany sugarai végig özönlenek a nagy ronaszagon s mig szemem ellát, minden aranyfényben uszik. A harmat mint megannyi gyémántszem csillog, villog, mig nem szétpattan s vékony ködréteggé alakul, mely lassan feljebb száll, végre megtisztultan, felébredve látom az egész természetet, a maga nyugalmas képével s nagyszerűségével, s e pillanatban elfelejtve, hogy magam is közöttük élek, sajnálom a nagyváros lakóit, kik díszes palotákban laknak, de nem látják a hajnal ébredését.

Mig szemem ellát, mindenütt a természet szépségét észlelem. A fenséges nyugalmat, a megszédítő nagyszerűséggel.

Itt nincs semmi, mit az emberek csináltak volna, nincs semmi, mit emberi kéz művelt, vagy mit emberek tettek, az összhangot nem zavarja semmi sem.

Távol a víz színén egy fekete tömeget látok uszni. A víz lassan sodorja alább a partok felé, körülötte fehér sirályok suhogását hallom, körül repülnek, majd ijedten rebbennek széjjel. A víz mind alább hozza s most már látom is.

Egy ifju leány holttestét ringatja az öreg Duna, hullámágyában csendesesen pihen, a habok köréje gyűlnek s szemfedőt képeznek mellette, mintha elakarnák takarni drága kincsöket.

Még az előbb arról ábrándoztam, hogy az összhangot nem zavarja semmi, még gyönyörködtem a természet fenséges panarámájában, melyben ember nem alkotott, nem tett semmit, s im egyszerre a reggeli nap fényessége mellett még is találtam egy művet, mert ezt az emberek tették...

teremtődött igen sok ferdeségen is, egy alapos korrigáció szükséges. — A tanintézetek kapuinak bezáródtával kicsiny városunkban a még nem nagy számmal képviselt diplomás nők száma hattal szaporodott. Ugyanis *Bod Etel*, *Galter Eliz* Kolozsváron, *Steinburg Viktorin* Budapesten, *Szabó Ilonka*, *Szántó Margit* Kolozsváron, *Virág Erzsébet* Szatmáron tanító-női oklevelet szereztek.

Karziati ülé- és állóhelyekre, *Hollaki Ártur* főispán beiktatása alkalmával f. évi július hó 6-án tartandó közgyűlésre, előjegyezhetni *Szabó Gábor* megyei aljegyzőnél (vármegyeház első em. 15. sz.).

Ifjusági- és felsőbbbaleányok tornavizsgálja. A főgimnázium ez évi tornavizsgálja m. hó 22-én történt meg *Tamás Albert* tornatanár vezetése mellett. Az összes növendékek (I–VII.) 4-es sorokból álló nyitott oszlopokban, ugyanegy ütemre, egyöntetűen végeztek szabadgyakorlatokat. Versenyek voltak a mászásból, magas- és távolugrásból, súlydobásból, gyűrűhintán és korláton. A versenyeken kintteknek díjakat osztott ki az igazgatóság, míg a Gyertyánffy alapítvány 10 koronás arany kamatját *Soó Domokos* 8. o. t. nyerte el, mint olyan, ki általában véve a legnagyobb eredményt mutatta fel a tornázásban. — Az áll. felsőbbbaleányiskola növendékeinek tornavizsgálja ugyancsak a múlt hó 25-én délután volt a főreáliskola tornacsarnokában *Tamás Albert* tornatanár vezetésével. A növendékek a bemutatott szabad- és fűzgyakorlatokkal méltán kiérdemelték a megjelent szép és előkelő közönség osztatlan tetszését.

Öngyilkos gyermek. Itt már nem a nyomor, nem a kétségbeesés, mely napról-napra mind sűrűbben küldi áldozatait tulvilágra, adta a fegyvert a még gyermek kezébe, hanem a — szerelem. Már ott állott, hogy maga képes volt kényerét megkeresni s már-már öreg szülőinek támaszává vált, a midőn megismerkedett ő vele. A szerencsétlen Némethi Béla, inas volt Horváth Károly lakatosmesternél. Pénteken még szorgalmasan végezte dolgát a műhelyben, a miben lelkesítette talán az is, hogy az iparstanoncok kiállításán egy virágvázával első díjat és egy elismerő-oklevelet nyert. Péntek este meglátogatta öreg szülőit, a midőn apja szemére hányt, azt a viszonyt, a melyet gyermeke egy idegenből ideszakadt leánnyal folytatott. És ez adta a még gyermeknek kezébe a fegyvert. Szó nélkül egy pisztolyt keresett s az éj beáltával kedvese ablaka alatt szíven lötte magát. Temetése ma délután lesz meg.

Az Erdélyi Múzeum Egyesület szokásos nyári tanulmányuti segélyét az idén *Szolga Ferencz* egyet. ásvány-földtani tanársegéd nyerte el. Illetékes körökben általános örömet keltett a derék egyesület ezen intézkedése, mert a kit bizalmával megtisztelt irodalmi és magán munkásságával szolgált arra rá. S ez az irodalmi munkásság minket közelebről érdekel, mivel legnagyobb részben megyénk ásvány és földtani ismertetését öleli fel. Mi őszintén gratulálunk a tehetséges fiatal szakembernek s eddigi működése reméljük engedni, hogy azzal a buzgalommal a melylyel eddig szép tehetségét vármegyénk földtani sajátosságainak ismertetésére fordította, tovább fog munkálni, hogy annak a megyének a melynek szülötte, ásvány és földtani sajátos képződésekben gazdag erét kimerítve, azt a tudományos világgal is megismertesse.

Gázvilágítás városunkban. *Müller Károly* a Budapest-szálló tulajdonosa úgy az étterem, mint a kávéház és azok mellékhelyiségeit gázvilágítással rendezte be. Az igen szép világítást ligroinból állítja elő önműködőleg egy apró motor és egy láng ára óránként 1 1/2 krajczárba kerül, a mi tekintve annak 20 gyertyafényű, Auer-égn keresztül bocsátott fényét, fölötte olcsó. Ha a villamos világítás a legolcsóbb és a legtökéletesebb fényt is fogja idővel adni, csak akkor lesz képes a gázgyártást megszüntetni, ha egy új, korszakalkotó találmányt produkálnak az elektrotechnikai világítás terén. Az új világításra nézve, szinte el fog az aggodalom, ha valjon a nagyköltséggel berendezendő villanyvilágításunk fog-e majd annyira beválni, mint éppen ez, a mi ha tényleg meg is történik, amannak földfeletti vezetőké félakkorára fogja leszállítani értékét.

Az Énlaki templom restaurálása. Tudvalevőleg az énlaki unitárius templom a legnevezetesebb a Székelyföld minden egyháza közt; a templom a XV. századból eredhet s rajta Orbán Balázs 1868. évből való ó-székely (huu-scitha) betűket fedezett fel. Ezt a templomot az egyházközség tekintettel romladdozó állapotára kiakarta javíttatni. A Műemlékek országos bizottsága, a mint erről értesülést szerzett kebeléből saját előadóját dr. *Czobor Béla* budapesti egyetemi tanárt, a Tudományos akadémia tagját

küldte ki a templom archeologiai megvizsgálása végett. Dr. *Czobor* m. hó 25-én érkezett meg városunkba s az nap kiutazott Énlakára, a hol meggyőződést szerzett arról, hogy a templomot csak végromlástól kívánja megmenteni a község s annak eredetijén mitsem akarnak változtatni. *Czobor* ilyenformán a templom további fennállítását biztosítva látta s ígéretet tett az egyházközségnek állami segély kieszközölésére felől.

A miniszterelnök válasza. A *Haller* gróf távozása alkalmával a múlt hó 19-iki fáklyásmenet után rendezett banketról *Szell Kálmán* miniszterelnökhez a következő távirat lett intézve:

Udvarhelymegye közönsége alulírott polgárai a legfelsőbb elhatározás folytán saját kérelmére állásából felmentett s így körünkől távozó szeretve tisztelt volt főispánunk, gróf *Haller János* urtól bucsut vesztő, lakomára gyűlvén egybe, a baráti lakomán szívből csatlakozva dr. *Valentsik Ferencz* tiszti ügyésznek kegyelmes urunk s kormányban társaira elmondott jó kívánataihoz, lélekbeli őszintén és mély tisztelettel üdvözöljük nagyméltóságodat kormányban tarsiával együtt s biztosítjuk, hogy egytől-egyig mint igaz hívei fogjuk szolgálni új főispánunk alatt is apostoli királyunkat, szeretett hazánkat és magas kormányunkat.

Kegyelmes uram alázatos szolgálói:

Gróf *Haller János*, dr. *Dániel Gábor* képviselő és számos aláírás.

Erre a táviratra a miniszterelnök a következő választ küldte gróf *Haller János*hoz:

Méltóságos Gróf ur!

Udvarhelyvármegye közönségének számos polgára részéről hoztam intézett s Méltóságod tiszteletére tartott ünnep alkalmából kelt üdvözlő sürgönyt őszinte és meleg köszönettel vettem. Az abban nyilatkozott bizalom kiváló örömeimre szolgált és forró hálával tölt el.

Kérem Méltóságodat, fogadja ezért a szives figyelemért őszinte köszönetemet s méltóztassék ezt pártunk illető tagjainál is tolmácsolni.

Kiváló tisztelettel

Budapesten, 1899. június 25-én.

Szell Kálmán, s k

Tudomásul. A ref. kollegiumbeli *Kiss József*-féle segélyadományozó bizottság június 30-ikán dr. *Mezei Ödön* főgondnok elnöklésével s *Jakab Gyula* alispán, *Lukácsfy Dénes* pénztárnok, *Gönczi Lajos* igazgató, *Félegyházi Antal* és *Ravasz Árpád* r. tanuárok, *Bartha Gábor* számvevő jelenlétében ülést tartván, a következő 50 tanuló nevezte ki a segélyzettek közé: Nagy Sándor, Péter Samu (VIII. o.) Széu András, Szabó Kálmán, Farczádi Béla, Kovács Lajos (VII. o.), Jodál Gábor, Dávid Emánuel, Soós Adolf, Csulak Károly, Nagy József, Fosztó Dénes, Hegyi Jenő, Apáthy László, Boros Domokos (VI. o.), Felszegi István, Istók Sándor, Máthé Sándor, Bódi Dénes, Apáthy Zoltán, Visky Károly (V. o.), Bartha Samu, Bálint János, Nagy Elek, Péter Géza, Szabó Miklós, Bagossy Kálmán, Biró Gyula, Józsa Viktor (IV. o.) Bedő Béla, Szörnyő Béla, Hrobony Adolf, Fancsali Sándor, Kisfaludi Mózes, Miklós Pál, Nagy Lajos, Szabó Gyula, Demeter Attila, Hegyi István, Reichert Pál (III. o.), Péter Endre, Gönczi Gábor, Molnár József, Dénes Dezső, Dezső, Demeter Árpád, Bedő Ferencz, Pálffy Béla, Szabó Ferencz, Nagy Lajos, Sipos Árpád (II. o.), a kik fejenként 25 frt segélyt kapnak a jövő isk. év megnyitása napján.

Katonai szállítások. A marosvásárhelyi keresk. és iparkamara tudatja, hogy a cs. és kir. közös hadseregbeli csapatok széna, alomszalma, ágyszalma és tűzifa szükségletének fedezésére 1899. évi szept. hó 1-től 1900. évi aug. hó 31-ig terjedő időszakra árlejtést hirdettek.

Erdélyi fejedelmi szoba a párisi kiállításon. Kolozsvárt az E. K. E. kebeléből *Bánffy György* gróf. elnökle alatt egy bizottság alakult abból a célból, hogy összegyűjtse Erdély régi műkincseit, gazdag ötvösműveit, ékszereket, boglárokat butorokat, ruhákat, szőnyeget, fegyvereket, zászlókat, hogy Erdélyt történetei multjához méltóan mutassa be a párisi kiállításon a tervezett fejedelmi szobában. Különös figyelmet fog fordítani a bizottság a régi erdélyi hadsereg alkotó elemei, a kék és veres drabantok, a székely lófők, a székely határőrség és huszárság emlékeire. A tárgyak összegyűjtésének előkészítésére albizottságot küldtek ki, melynek tagjai: *Lázár István* gróf, *Teleki László* gróf, *Szadeczky Lajos* dr. Elhatározták, hogy a nyár folyamán körutat rendeznek Erdélyben és fölkeresnek minden várost, muzeumot, templomot, kastélyt, főuri családot, a hol valami műkincset remélhetnek találni, hogy a legszelbiket kiválogassák. A körutat július elején kezdi meg *Szadeczky Lajos* vezetésével *Radtsich Jenő* dr., a budapesti iparművészeti muzeum igazgatója és *Pöldvály József* dr. min. titkár a kormánybiztosság képviselőjében.

A tisztviselők fizetésemelése. Az állami tisztviselők régi panasza végre meghallgatást talált. Évek óta kérvényezték a fizetésjavítás ügyében, mivel a legutóbbi csak olyan volt mint a szentelt víz, épenséggel nem segített rajtuk s most végre elhatározták a gyökeres reformot. A pénzügyminiszterium kebelében most folynak a tanácskozások és számítások a módozatok fölött. Ugy tervezik a fizetésjavítást, hogy ezentul 600 forintnál kezdődne a legkisebb fizetés s aztán mindenkor 200–200 frttal folytatódna az emelkedés a VIII. rangosztályig. Ezzel végre a magyar államtisztviselők régi jogos kívánságát oldanák meg közmegelegedéssel.

Nyiltér.*

Tudomásul.

A „Székely-Udvarhely“ cz. hetilap idei 26-ik számának „nyiltterében“ két igazgatósági tag (Orbán Dénes és Benedek Géza czipész) hozzám, mint a Bőripar szövetkezet igazgató-elnökéhez levelet intéz, melyben a volt főispán gróf *Haller János* ur bucsubeszédét kiegészíti azzal, hogy annak bántó részét reám vonatkoztatja; — egyuttal pedig a szövetkezet jó hírnevének is védelmére kél.

Az érdeklődő közönség tájékoztatására ime ide iktatom az igazgatóság és felügyelő bizottságnak ugy ezen, mint az abban jelzett levél tárgyában kelt határozatát:

„ad. 68. Az igazgatóság egyhangulag felháborodásának ad kifejezést a felett, hogy két ig. tag minden megbízatás nélkül ilyesmire vállalkozott. A Székely-Udvarhely című lap 26. szám nyiltterében közölt cikkért szolidaritást nem vállal, azt magáévá nem teszi s ma is teljes bizalommal és ragaszkodással viseltetik elnökünk gróf *Lázár Ádám* öméltóságához, mert az említett lap főispáni bucsuzójában semmi olyast, ami gr. *Lázár Ádám*ra vonatkozhatnék, nem lát s ha a beszéd burkoltan egy egyénnel foglalkozik is, abban senki sincs megnevezve, azt magára elnökünk nem veheti, hozzá továbbra is ragaszkodunk és elnökünknek elismerjük.

Ezután elhatározták, hogy elnök gr. *Lázár Ádám* urat *Benkő József* és *Késmárky Mór* ig. tagok hívják meg, hogy az elnöki széket ismételtelen foglalja el. Ez megtörténvén...

Ezek után láthatja Orbán Dénes és Benedek Géza czipész ur, hogy a védelmükbe vett erkölcsi testület nem azonosítja magát velük s alkalmam van továbbra is annak anyagi részét is különös és fokozott figyelemmel kíséreni; nevezett urak erkölcsbirói szerepéhez pedig a további tért a bünyfenyítő bíróság előtt megnyitottam.

Meg kellett tennem pedig annál inkább, mert hihetetlennek látszik, hogy gróf *Haller János* ur csakugyan egy főispáni bucsuzó keretében burkoltan bár, de végig kívánt volna gázolni valakinek becsületén, mert hisz a 8-ik bekezdés vége felé azt mondja: „...mert én a feledés sűrű fátylával obajtom eltakarni mindazt, mi keservet hozott én reám s csak arról kívánok megemlékezni, mi kedves vala itt létem alatt énnemek.“

De ha ez csakugyan úgy lenne, furcsa bizonyítékot szolgáltatna a logikus következetességről, a személyes bátorságról s legkevésbé hordaná magán a lovagiasság ismerveit s az illető érdekelteket okvetlenül a büntető törvénykönyv 258. §-ának igénybe vételére utalná, mert egyedül csak ez volna alkalmas az ily magas fokra hágott szenvedélyesség tüzeinek lehűtésére.

Én a bucsuzón nem voltam jelen, tehát az arcznak esetleges játékból, a szemnek esetleges jelzéséből nem vehettem magamra; a beszédet elolvasva semmi olyan közelebbi megjelölést nem találok, melyet magamra illőnek kellene látnom; hogy ezen beszédét gróf *Haller János* urnak, Orbán és társa milyen jogczimen vonatkoztatják reám, azért feleljenek meg majd ők.

Korai volna tehát annak öröme, ki azt hinné, hogy én meg vagyok semmisítve, — nehéz és hosszú az ut ahhoz a leszámolóshoz, mely odáig vezet — s végül is Orbán és Benedek uraknak csak annyi köze kellene legyen ehhez az ügyhöz, mint pl. egy szomszéd-megyebeli körjegyzőnek vagy gyümölcsészeti biztosnak az itteni képviselőválasztáshoz, vagy a hajduknak a harangöntéshez, mert bármilyen sokoldalú képzettséggel és ügyességgel birjanak Orbán Dénes és Benedek Géza czipész urak — nem tudom elhinni, hogy egy főispáni bucsubeszédet nekik kellene megfejelni.

Most egyelőre sapienti satis.

Székely-Udvarhely, 1899. június 30.

Gróf Lázár Ádám,

megyei főjegyző, bőriparszövetkezeti ig. elnök,

* E rovatban foglaltakért nem vállal felelőséget a szerk.

Sz. 2704.

tkvi 1899.

Hirdetményi kivonat.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a Székelyegyleti első takarékpénztár végrehajtónak Poszhaláti Tatár János végrehajtást szenvedő ellen 300 frt tőke s járuléka kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó korondi 891. számú tjkvben A+ 9959. 9960. hrszám 7 frt, 9951. 9952. hrszám 409 frt. kikiáltási árban az 1899. évi **július hó 26-ik** napjára d. e. 9 órakor Korond községházánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni. A venni szándékozók a becsárnak 10% készpénzben vagy ovadékképes papirban kötelesek a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságánál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Udvarhelyt, 1899. évi április hó 25-én.

Gyórfy Titus,
kir. tszéki egyes bíró.

Sz. 3148 - 1899.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Persián János és csatlakozó hitelező végrehajtónak Szentléleki Dénes János végrehajtást szenvedő elleni 492 frt 70 kr tőkekövetelés és j. ugy 371 frt 97 kr. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék a sz.-udvarhelyi kir. járásbírósg területén levő sz.-léleki A+ tjkvben felében alperes Dénes János, másik felében társtulajdonos Ungvári Rozália Dénes Jánosné nevére irt 164 hrsz. kert 2 frt, 1278 hrsz 7 frt, 1868/4 hrsz 2 frt, 2006 hrsz. 2 frt, 2194 hrsz. 14 frt, 2577/2 hrsz. 6 frt, 278.279 hrsz. 180 frt, 1690/2 hrsz. 4 frt, 1885/52 hrsz. erdő 2 frt, 2073 hrsz. 4 frt, 2488 hrsz. 3 frt, 2764 hrsz. 1 frt, 276/3 277 hrsz. 180 frt, 1296/2 hrsz. 3 frt, 1725 hrsz. 14 frt, 2670 hrsz. 39 frt, 1757/1 hrsz. 4 frt, 2669 hrsz. 13 frt, 1817 hrsz. 4 frt, 1572/3 hrsz. 1 frt, 1928 hrsz. 6 frt, 2608 hrsz. 5 frt, 2045/1 hrsz. 2 frt, 214¹/₂ hrsz. 12 frt, 1353 hrsz. 7 frt, 2668 hrsz. 13 frt, 998 hrsz. 4 frt, 1324 hrsz. 5 frt, 188./67 hrsz 3 frt, 1757/2 3 frt, 1758 hrsz. 3 frt, 1759 hrsz. 4 frt, 1816 hrsz. 3 frt, 1885/9 hrsz. 1 frt, 933 hrsz. 1 frt, 735/1 hrsz. 4 frt, 2141/2 hrsz. 23 frt, 1276 hrsz. 7 frt, 268.269 hrsz. 33 frt, továbbá a szentléleki 83 tjkvben alperes Dénes János nevére felerészben társtulajdonos Ungvári Rózália nevére felerészben irt 274/2 275 hrsz 205 frt, 649 hrsz. 6 frt, 735/2 hrsz. 4 frt, 942 hrsz. 3 frt, 1354 hrsz. 6 frt, 1743 hrsz. 10 frt, 1859/2 hrsz. 1 frt, 1885/68 hrsz. 2 frt, 2077 hrsz. 6 frt, 2129 hrsz. 3 frt, 2143/1 hrsz. 12 frt, 2195, 2215/1 hrsz. 29 frt, 2350/1 hrsz. 7 frt, 2458 hrsz 4 frt, 2693 hrsz. 7 frt, 2721/3 hrsz. 2 frt, 597 hrsz. 12 frt, 664 hrsz. 1 frt/ 937 hrsz 2 frt. 1034 hrsz. 2 frt, 1684/2 1689/5 hrsz. 15 frt, 1888/2 hrsz. 5 frt, 1867/2 2 frt, 2045/2 hrsz. 2 frt, 2097 hrsz. 11 frt, 2141/1 hrsz. 23 frt, 2156/1 hrsz. 34 frt, 2203 hrsz. 3 frt, 2366 hrsz. 2 frt, 2578/1, 2612 hrsz. 13 frt, 2721/1 hrsz. 2 frt, továbbá a szentléleki 359 tjkvben 1885/123 hrsz fekvőből ¹/₆ részben alperes Dénes Jánost illető jutalék rész 2 frt a szentléleki I. 363 tjk. + 1859/34 hrsz. fekvőből ¹/₆-ad részben Dénes Jánost illető jutalékára 1 frt, Szentlélek II. r. 145 tjk. I. + 3 sorból B 57. al Dénes Jánost illető rész 10 frt, a szentléleki I. r. 463 sz. tjkvi közös 797, 798 hrsz. ingatlanból B 75. al. Dénes János illető 52400 □ öl járul: 50 frt kikiáltási árban és pedig a 67 és 83 tjkvi ingatlanok az 1881. év LX. t.-cz. 156. §. értelmében egészben, a megállapított kikiáltási árban az 1899. év **augusztus hó 24-ik** napjának d. e. 9 órájkor Szentlélek községházánál megtartandó nyilvános árverés a fenti kikiáltási árban, esetleg azon alól is el fognak árvereztetni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Miről felek értesítettek.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság. Sz.-Udvarhelyt, 1899 május hó 16-án.

Gyórfy Titus,
kir. törvényszéki egyes bíró.

462. szám.
f. 1899. vh.**Árverési hirdetmény.**

A sz.-udvarhelyi kir. bírósági végrehajtó közhírré teszi, hogy székelyudvarhelyi kir. járásbírósgnak V. 28412-899 polg. számú végzése által sz.-udvarhelyi Persián Jánosnak képviselve dr. Kovács Mór ügyvéd által, Sz.-Udvarhelyi Ambrus Albert és neje ellen 48 frt 30 kr o. é. tőke és járuléka iránti ügyben alpereseknél sz.-udvarhely városban összesen 306 frt 50 kr-ra becsült következő javai, u. m.: Egy aranyozott keretű fali tükör, egy puliturozott éjjeli szekrény márvány tetővel, két drb puliturozott ágy fa, egy puliturozott 4 szegű asztal, egy asztali ola-

jos lámpa és még 6-tól 42, 44-től 60 tétel alatti házi és ékszer ingok sz.-udvarhelyen Ambrus Albert és neje házában 1899. **július hó 10. és 11-én**, ugy alap és minden felül foglaltatok részére is kitűzöttnek jelentetik ki, délelőtt 9 órakor nyilvános árverésen esetleg tömegesen is el fognak adatni, melynél az egyes javak vételáron azonnal fizetendő, esetleg a becsáron alul is a többet ígérőknek el fognak adatni.

Az árverési feltételek a bírósági végrehajtónál megtekinthetők. Ezuttal felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverezés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, alulirt végrehajtóhoz nyujtsák be, mert különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasítani.

Székelyudvarhelyi bírósági végrehajtótól.

Sz.-Udvarhelyt, 1899. június hó 12-én.

Biró Sándor, s. k.
kir. végrehajtó.

Sz. 264. 1899.
végrh szám**Árverési hirdetmény.**

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az udvarhelyi kir. törvényszék 1899. évi 1928.

Szám: 9228 - 99.

Szb.

Faeladási hirdetmény.

Udvarhelymegye Árvátfalva II. határ részben fekvő és a Bethlenfalva közbirtokosság tulajdonát képező fenyő erdőből 8203 kat. holdnak mintegy 16.888 m³ luczfenyő fűrészaanyag és 1833 m³ luczfenyő épületi fakészlete a szerződés megkötésétől számított 1 esetleg 2 évi kihasználási idő tartam mellett **1899. évi július hó 26-án** délelőtt 9 órakor Bethlenfalva községházánál nyilvános szóbeli és zártírásbeli árverésen el fog adatni. Kikiáltási ár 26,798 frt 40 kr minek 10% bánatpénz.

Az árverési feltételek a sz.-udvarhelyi főszolgabírónál és a sz.-udvarhelyi m. kir. alsó erdőgondnokságnál hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Sz.-Udvarhelyt, 1899 június 29-én.

Dr. Demeter Lőrincz,
főszolgabíró.

235 - 1899. számhoz.

Pályázati hirdetmény.

A székelyudvarhelyi m. kir. állami kő- és agyagipari szakiskola felügyelő-bizottsága ezennel nyilvános élelmezési árlejtést hirdet, következő feltételek mellett:

1. A szakiskolánál 40-45 tanuló élelmezéssel látandó el. (Részletes ótlap az igazgatói irodában megtekinthető).

2. Az ételek kiszolgáltatása 1899. évi szeptember hó 1-én kezdődik és tart 11 hónapon keresztül, vagyis július hó végéig.

3. Az élelmezési díjak (II. és III. fok) bélyeges nyugta ellenében, havi utólagos részletekben fizetnek ki.

4. **Az árlejtés 1899. évi július hó 10-én délelőtt 10 órakor tartatik meg, az iskola igazgatói irodában, mely alkalommal az élelmezés a legelőnyösebb ajánlattevőnek, három egymásutáni évre (vagyis 1902-ig) adatik ki és az e tárgyban szerződés nyomban meg is köttetik.**

5. A főzéshez való helyiséget és takaréktűzhelyet az iskola, élelmezőnek rendelkezésére bocsátja. A főzéshez szükséges tűzifát, valamint a szükségelendő konyhai felszerelést élelmező saját költségén köteles beszerezni.

6. Minden pályázó legkésőbb folyó évi június hó 10-én délelőtt 8 óráig — bánatpénz gyanánt — 200 frt készpénzt, vagy ennek megfelelő értékpapirokat tartozik az iskola házi pénztárába letenni, mely összeg az élelmezés biztosítására, a szerződés aláírásakor 400 frtra lesz kiegészítendő.

Székely-Udvarhelyt, 1899. évi június hóban.

A felügyelő bizottság.

Sz. 9229 - 1899.

szb.

Udvarhelyi járás főszolgabírójától.

Faeladási hirdetmény.

Udvarhelyvármegye Árvátfalva II. határ részben fekvő és a fenyédi közbirtokosság tulajdonát képező fenyőerdőből 117.74 k. holdnak mintegy 18972 m³ luczfenyő fűrészaanyag és 5416 m³ luczfenyő épületi fakészlete — a szerződés megkötésétől számított 1, esetleg 3 évi időtartam mellett — **1899. július hó 26-án** d. e. 11 órakor Fenyéd községházánál nyilvános szóbeli és írásbeli árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 32.790 frt 80 kr, minek 10%-a bánatpénz.

Az árverési feltételek a székelyudvarhelyi főszolgabírónál és a székelyudvarhelyi m. kir. alsó erdőgondnokságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Székely-Udvarhelyt, 1899. június 29-én.

Dr. Demeter Lőrincz,
főszolgabíró.